

Na všech podáních v této věci uveďte
jednací číslo: 9 Cm 139/2013-459

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Miroslavem Weinštukem ve věci

- navrhovatelů:
- a) **P. K.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
 - b) **GRACE LMC, s.r.o.**
sídlem Bendlova 160/25, 196 00 Praha 9 – Miškovice
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Gajdarusem
sídlem Synkovská 1327/6, 160 00 Praha 6
 - c) **A. H.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Ladislavem Paulusem
sídlem Veveří 456/9, 602 00 Brno

a

- účastníků řízení:
- 1. **Avereux Ltd.**, společnost založená podle práva Seychelské republiky
sídlem Capital City, Suite 1-06, Victoria, Mahé, Seychelská republika
SIBA No.: 119438
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Šenkýřem
sídlem Na Viničních horách 1834/24, 160 00 Praha 6
 - 2. **IMPS a.s.**, IČ 46345931
sídlem Hudcova 367/78, 612 00 Brno – Medlánky
zastoupená advokátem JUDr. Karlem Štřelcem, Ph.D.
sídlem Masarykovo nám. 47/33, 682 01 Vyškov

o návrzích ze dne 10.6.2013, 13.6.2013 a 14.6.2013 na přezkoumání výše přiměřeného protiplnění podle § 183k obchodního zákoníku

takto:

I.Soud určuje přiměřenou hodnotu protiplnění za 1 kus kmenové, listinné akcie znějící na majitele, o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, emitované účastníkem řízení č. 2, ve výši 1 139 Kč.

II.Účastníci řízení č. 1,2 jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně navrhovateli a) na náklady řízení 2 000 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

III. Účastníci řízení č. 1,2 jsou povinni zaplatit navrhovateli b) společně a nerozdílně na náklady řízení 45 991 Kč, k rukám právního zástupce, JUDr. Jiřího Gajdaruse, a to do tří dnů od právní moci usnesení.

IV. Účastníci řízení č. 1,2 jsou povinni zaplatit navrhovateli c) společně a nerozdílně na náklady řízení 45 258 Kč, k rukám právního zástupce, JUDr. Ladislava Pauluse, a to do tří dnů od právní moci usnesení.

V. Zamítá se návrh na uložení povinnosti účastníkovi řízení č. 1 oznámit do 15 dnů od právní moci usnesení výrok soudu o výši protiplnění všem osobám, které byly akcionáři účastníka řízení č. 2, způsobem vyplývajícím ze stanov účastníka řízení č. 2

VI. Účastníci řízení č. 1,2 jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně na náklady řízení České republiky na účet Krajského soudu v Brně č.ú. 19 – 5720621/0710, VS 0922013913, u České národní banky, pobočka Brno, 100% účelně vynaložených nákladů vyčíslených v samostatném usnesení do tří dnů od právní moci usnesení obsahujícího konečnou výši nákladů vzniklých státu.

VII. Navrhovateli a) se vrací složená záloha na náklady řízení ve výši 20 000 Kč.

VIII. Návrhy navrhovatele a) z 6.2.2019 a navrhovatele b) z 28.1.2019 na změny návrhů se nepřipouští.

Odůvodnění:

1. V řízení zahájeném dne 11.6.2013 se navrhovatel a) domáhal vydání rozhodnutí, kterým soud určí nepřiměřenost protiplnění ve výši 282 Kč za 1 ks kmenové, listinné akcie na majitele, o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, stanoveného mimořádnou valnou hromadou účastníka řízení č. 2, konanou dne 3.5.2013. Navrhovatel založil vyličení skutkového stavu na tvrzení o vlastnictví 44 kusů akcií vydaných účastníkem řízení č. 2. Účastník řízení č. 1 je hlavním akcionářem účastníka řízení č. 2 s podílem na základním kapitálu ve výši 91,6%. Mimořádná valná hromada schválila převod ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře. K zveřejnění rozhodnutí mimořádné valné hromady došlo v Obchodním věstníku dne 15.5.2013 pod značkou OV 430733-130515. Výši protiplnění určil znalecký ústav MONTEKALA spol. s r.o., IČO 448 467 62 se sídlem v Praze. Navrhovatel a) označil znalecký posudek za nekvalitní a postrádající odůvodnění vstupních parametrů použité výnosové metody. Ve znaleckém posudku chybí standardně uznávané a používané metodické principy při zpracování znaleckých postupů v rámci tohoto vymezeného účelu. Navrhovatel a) vymezil základní nedostatky znaleckého posudku takto: Znalec vycházel z tzv. "tržní hodnoty", ačkoliv pro účely spravedlivé výše protiplnění je rozhodující stanovení spravedlivé hodnoty (fair value). Znalecký posudek postrádá s přihlédnutím k užití výnosové metody EVA a) smysluplnou strategickou analýzu zahrnující jednoznačné vymezení relevantního trhu oceňovaného podniku a analýzu konkurenční síly oceňovaného podniku, b) znalec nesestavil řádný finanční plán zohledňující úplnost a spolehlivost a jeho vhodnou nebo nutnou délku, c) v návaznosti na použitý finanční plán chybí stanovení optimální délky tzv. "první fáze" a následně odhad perpetuity – pokračující hodnoty patřící mezi zásadní faktory ovlivňující výsledek ocenění. Znalec použil k výpočtu software EQUANTA v. 6.2.0, aniž by popsal, vysvětlil a odůvodnil použité vstupní parametry. Znalec odbyl tuto problematiku několika větami, ačkoliv tato záležitost tvoří významnou část znaleckého posudku. Navrhovatel a) poté vyjmenoval některé z chybějících vstupních údajů. Znalecký posudek

odkazuje pouze na starší tuzemské zdroje, aniž by přihlédl k vývoji v této oblasti dokumentovanému řadou znaleckých posudků založených u soudů v rámci veřejně přístupné Sbírký listin.

2.Zásadní skutková tvrzení navrhovatele b) jsou prakticky stejná jako tvrzení navrhovatele a), včetně tvrzení o účastenství ve společnosti. Podle navrhovatele b) hlavní akcionář určil na valné hromadě hodnotu protiplnění na základě jím doloženého znaleckého posudku. Navrhovatel b) k tomu vyslovil základní domněnku o nepřiměřenosti výše protiplnění. Navrhovatel b) se v této souvislosti vyjádřil k základním principům znaleckého posudku nově určujícího hodnotu přiměřeného protiplnění. Základem pro stanovení nové výše musí být tržní hodnota čistého obchodního majetku. Přiměřená hodnota protiplnění se stanoví jako alikvotní podíl na tržní hodnotě majetku. Při jejím určení se přihlédně k postavení minoritního akcionáře zbaveného volby jiného nabyvatele než hlavního akcionáře. Navrhovatel b) vyjádřil i svůj názor na postup při určení tržní hodnoty společnosti. Stejně jako navrhovatel a) vytkl znaleckému posudku tvořícímu věcný základ pro rozhodnutí mimořádné valné hromady řadu pochybení. Navrhovatel b) se v doplňujícím podání z 25.9.2013 zabýval soudní judikaturou vztahující se k problematice přiměřeného protiplnění. Zmínkou o spravedlivé hodnotě přiměřeného protiplnění si fakticky protirečl, neboť dospěl na základě rozhodnutí Vrchního soudu v Praze k jinému závěru než v předešlém podání. Navrhovatel b) doslovně uvedl, že nelze akceptovat názor, podle kterého by tržní hodnota, respektive podíl na tržní hodnotě společnosti, byla přiměřeným protiplněním. Navrhovatel b) připomněl metodiku ČNB, kterou bez uvedení odpovídajících důvodů označil za autoritativní. Podle stanoviska ČNB je pro ocenění způsobilý soubor metod založený na různých principech, kdy hodnota akcie je určena jako alikvotní podíl na hodnotě čistého obchodního majetku společnosti. V návaznosti na stanovisko ČNB zmínil i judikaturu Nejvyššího soudu. Podle názoru tamního soudu závisí volba ocenění na poměrech posuzované společnosti. V právní teorii ani v judikatuře nelze nalézt oporu pro názor o jedinečné vhodnosti výnosové metody. Naopak, se připouští pluralita metod, včetně metody likvidační náležející do skupiny majetkových metod. Podle metodiky ČNB znalec musí hledat optimální situaci, za které by minoritní akcionář zcizil své akcie. Navrhovatel b) se poté obsáhle věnoval podmínkám užití výnosové metody v určitých situacích. Pro tyto účely znovu vycházel z metodiky ČNB a z názoru Ústavního soudu na tuto problematiku. Navrhovatel b) pak uzavřel tuto pasáž citací ze stanoviska Nejvyššího soudu, podle kterého má likvidační metoda sloužit jako pomocná metoda určující spodní hranici ocenění. Tento závěr označil za obecně závazný, přijímaný i v odborné literatuře. Navrhovatel b) odkázal v této souvislosti na některé autory a knižní tituly.

3.S ohledem na shodný závěrečný návrh nevybočuje z rozhodujících skutkových tvrzení ani vyličení skutkového stavu podané navrhovatelem c). Navrhovatel c) připomněl procesní postup soudu v řízení definovaném jako nesporné a ovládané vyšetřovací zásadou. Rovněž navrhovatel c) založil své podání na řadě citací z odborné literatury. Hlavní akcionář jedná podle jeho názoru způsobem, který vede k nerovnosti mezi hodnotou akcie a nabídnutým protiplněním. Zájem znalce o objektivní a nezávislé posouzení je v pozadí jeho zájmu o úplatu za posudek objednaný hlavním akcionářem. Zákon neodpovídá na základní otázku, čemu by mělo být protiplnění přiměřené. Nejsou stanoveny jednoznačné zásady určující výši protiplnění. Každý si může pod zákonnými přívlastky představit něco jiného. Zákon neobsahuje žádný návod na stanovení přiměřené výše vypořádání. Navrhovatel c) proto dospěl k závěru, že podmínky pro přiměřenost vypořádání musí stanovit soud v rámci řešení předběžné otázky. V jiném případě by se měl obrátit na ústavní soud. Navrhovatel c) poté formuloval tři předběžné otázky, jejichž vyřešení je

podmínkou pro stanovení přiměřené výše protiplnění. V první řadě jde o definici hodnoty akcií v případě vyvlastnění, v druhém případě o zodpovězení otázky v čí prospěch je stanovena hodnota akcie (hlavního akcionáře nebo menšinového akcionáře) a v třetím případě jde o určení státu, ve kterém se smí nacházet náhradní investice. Navrhovatel c) provedl analýzu ekonomického stavu účastníka řízení č. 2. S přihlédnutím k majetku a závazkům společnosti dospěl k závěru, že majetek účastníka řízení č. 2 činí nejméně částku 100 000 000 Kč, což představuje hodnotu více než 1300 Kč na jednu akcii. Tento majetek je nekvalitně spravován. To snižuje jeho výnosnost. Navrhovatel c) vyslovil závěr, podle kterého je třeba odmítnout znalecký posudek předložený hlavním akcionářem jako celek. Navrhovatel c) označil znalecké prostředí za neprofesionální. Soud by měl podle jeho názoru definicí předběžných otázek stanovit mantinely pro znaleckou práci. Soud má při absenci právní úpravy odpovědnost za stanovení přiměřeného vypořádání.

4. Soud uvádí v souvislosti s vyjádřeními účastníků řízení tyto formální skutečnosti. Pořadí účastníků v řízení se bude řídit označením v základním návrhu, tedy v podání navrhovatele a) z 10.6.2013. Ten je určující pro určení procesních kritérií v tomto řízení, včetně stanovení zákonného soudce nejen pro řízení o návrhu navrhovatele a), ale i ve věcech navrhovatelů b) a c) (viz ustanovení § 83 odst. 2 písmeno d) o.s.ř. ve znění do 31.12.2013 - viz i ustanovení přechodná, článek II. bod 2 k zákonu č. 293/2013Sb. – odkaz na znění procesního předpisu v tomto znění a přechodná ustanovení platí pro všechna následující upozornění na ustanovení o.s.ř.). Účastník řízení č. 2 se ponejprv vyjádřil k podání navrhovatele c). V podání z 12.8.2014 namítl nejprve aktivní legitimaci navrhovatele c) založenou na vlastnictví akcií společnosti. Navrhovatel c) se neúčastnil mimořádné valné hromady. Podle názoru účastníka řízení č. 2 je přiměřené protiplnění kategorií ekonomickou a nikoli právní. V jiném případě by nebyl důvod, aby zákon stanovil jeho hodnotu znaleckým posudkem, nemůže-li znalec posuzovat záležitosti právní povahy. Podle názoru účastníka řízení č. 2 vyhovuje znalecký posudek znaleckého ústavu MONTEKALA spol. s r.o., IČO 448 467 62. Účastník řízení č. 2 odkázal na odbornou literaturu běžně operující s pojmem diskontní hodnoty minoritních akcionářů. Ta se pohybuje mezi 26-31% reálné hodnoty akcií. Obecně tak lze dospět k závěru, že hodnota jejich akcií je nižší než hodnota podílu hlavního akcionáře. Podle dalšího názoru účastníka řízení č. 2 musí hodnota akcie odpovídat její tržní hodnotě. Účastník řízení č. 2 založil své mínění na ustanovení § 183n upravujícím právní vztahy obchodovatelných účastnických cenných papírů. Tržní hodnota vyjadřuje skutečnou hodnotu akcie bez ohledu na postavení akcionářů ve společnosti. Účastník řízení č. 2 shledal jako nedůvodné námitky navrhovatele c) k přiřázkám odpovídajícím místnímu podnikatelskému prostředí. Účastník řízení č. 2 dospěl na základě svých mínění a tomu korespondujících tvrzení k závěru, podle kterého znalecký posudek společnosti MONTEKALA spol. s r.o., IČO 448 467 62 vyhovuje kritériím stanoveným právním předpisy. V opačném případě je věcí navrhovatele c), aby uvedl, v čem je znalecký posudek vadný. Účastník řízení č. 2 nesouhlasil ani s názorem navrhovatele c) o nesrozumitelnosti právního předpisu a o přenesení odpovědnosti za přiměřenost protiplnění na soud. Odpovědnost za řádné stanovení hodnoty akcie nese znalec a jeho závěry ve znaleckém posudku. Soudu nepřísluší, aby určoval znalci volbu metody, jakou má užít pro posuzovaný předmět. Účastník řízení č. 2 označil požadavek navrhovatele c) na zveřejnění výroku soudu jako neodpovídající a nemající oporu v hmotném právu. Účastník řízení č. 2 poukázal v závěru na souběžné řízení o neplatnost usnesení valné hromady vedené pod spisovou značkou 35 Cm 172/2013. Předmětné řízení vytvoří právní základ pro posouzení této věci. Bude-li rozhodnutí hlavního akcionáře prohlášeno za neplatné, nebude důvodné řešit otázku přiměřeného protiplnění. Účastník řízení č. 2 proto navrhl přerušit řízení

do doby pravomocného ukončení řízení ve věci 35 Cm 172/2013. Účastník řízení č. 2 se ohradil proti břítkosti formulací a hodnocení projevených navrhovatelem c). V závěru navrhl, aby soud jeho návrh zamítl.

5. Účastník řízení č. 1 se vyjádřil k podání navrhovatele c) v písemném podání z 5.12.2014. Nepotvrdil účast navrhovatele ve společnosti ani na valné hromadě. Navrhovatel c) nemohl pro neúčast na valné hromadě nesouhlasit s výkupem akcií. Navrhovatel c) se domáhá vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, která rozhodla o přechodu akcií na hlavního akcionáře. Jednání navrhovatele c) je tak ve vzájemné rozporu. Podle mínění účastníka řízení č. 1 představují tyto vzájemně si odporující postoje navrhovatele c) zneužití práva. Znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem MONTEKALA spol. s r.o., IČO 448 467 62, odpovídá všem požadavkům právních předpisů a byl způsobilý pro stanovení přiměřené výše protiplnění. Účastník řízení č. 1 se ztotožnil s názorem společnosti na odlišnou hodnotu akcií majoritního a minoritních akcionářů závislou na možnostech ovlivňovat chod společnosti při realizaci svých vlastnických práv. Účastník řízení č. 1 nesouhlasil s postojem navrhovatele c) k zohlednění dat týkajících se zahraničních tržních subjektů. Takový postup označil za žádoucí a umožňující hlubší analýzu hodnoty účastnických cenných papírů. Ta je předpokladem správného určení přiměřeného protiplnění za výkup účastnických cenných papírů. Obdobně jako účastník řízení č. 2 navrhl revizi znaleckého posudku zakládajícího právo na přiměřené protiplnění stanoveného valnou hromadou. Účastník řízení č. 1 namítl, stejně jako účastník řízení č. 2, nesprávnost teze navrhovatele c) o povaze předběžné otázky, konkrétně zda se jedná o otázku ekonomickou nebo o otázku právní. Otázky položené navrhovatelem c) jsou otázkami věcí znalce a nikoli výkladu soudu. Účastník řízení č. 1 označil požadavek navrhovatele c) na zveřejnění výroku soudu za jednání nemající oporu v právních předpisech.

6. Navrhovatel c) reagoval na vyjádření účastníků řízení č. 1,2 vztahující se výhradně k tomuto účastníkovi obsáhlým stanoviskem z 2.10.2015. Předně zmínil věcnou aktivní legitimaci založenou na držení 1 kusu akcie na majitele č. 009090 vydané účastníkem řízení č. 2. V další části podrobněji popsal skutečnosti dříve uvedené v návrhu na zahájení řízení. Citoval stanoviska osob zabývajících se danou problematikou a na tomto základě obhajoval svá dřívější skutková tvrzení. Vyloučil rozdílný přístup k jednotlivým akcionářům závislý na jejich podílu na základním kapitálu společnosti.

7. Tvrzení účastníků řízení č. 1,2 o nepatřičnosti navrhovatele c) ke společnosti nejsou důvodná. Navrhovatel c) předložil na ústním jednání ve věci samé dne 8.10.2015 originál akcie č. 009090 vystavené dne 16.1.2003. Soud vrátil po srovnání obsahu originálu s fotokopii na č.l. 174 (po přecíslování spisu) listinu zpět navrhovateli c), respektive jeho právnímu nástupci. Soud považuje po seznámení s jejím obsahem za prokázanou účast navrhovatele c) ve společnosti a jeho věcnou aktivní legitimaci k vedení řízení v této věci. Účastníci řízení č. 1,2 nezpochybnili skutková tvrzení navrhovatelů a),b) o jejich účasti ve společnosti, i když se tyto osoby neúčastnili mimořádné valné hromady konané dne 3.5.2013. Soud má za prokázanou účast dvou osob na valné hromadě disponujících s 69 140 hlasy z celkových 75 425. Jejich podíl představoval 91, 667 %. Přítomní akcionáři rozhodli o přechodu akcií emitovaných účastníkem řízení č. 2 na hlavního akcionáře. Jako hlavního akcionáře určili účastníka řízení č. 1 vlastního podle záznamu v odstavci III. notářského zápisu 17 139 kusů nekótovaných kmenových akcií společnosti v listinné podobě o jmenovité hodnotě 1 000 Kč ve formě na majitele a 52 kusů nekótovaných kmenových akcií společnosti v listinné podobě o jmenovité hodnotě 1000 000 Kč ve formě na majitele. Jejich podíl na základním kapitálu a na hlasovacích právech byl stanoven na 91,67%. Přítomní akcionáři

stanovili výši protiplnění oprávněným akcionářům pouze ve vztahu k akciím o nominální hodnotě 1 000 Kč, neboť ostatní akcie s jinou nominální hodnotou byly v době rozhodnutí mimořádné valné hromady v majetku hlavního akcionáře. Protiplnění za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000 Kč určili ve výši 282 Kč. Výplatou protiplnění byla pověřena společnost CYRRUS CORPORATE FINANCE a.s., IČ 27758419 ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění zápisu usnesení v obchodním rejstříku. Pro návrh hlasovalo 69 139 hlasů, proti návrhu byl 1 hlas a vzhledem k počtu přítomných akcionářů se žádný nezdržel hlasování. Počet hlasů druhého akcionáře tak vylučuje přítomnost navrhovatele a) nebo navrhovatele b) na jednání. Navrhovatel c) nezpochybnil pravdivost skutkových tvrzení účastníků řízení č. 1,2 o jeho nepřítomnosti na jednání mimořádné valné hromady konané 3.5.2013. Soud učinil tyto poznatky z notářského zápisu N 67/2013, NZ62/2013 pořízeného Mgr. Petrem Ondrůškem, notářem ve Vyškově, dne 3.5.2013. Soud připomíná ze znaleckého posudku přiloženého k výše označenému notářskému zápisu pouze závěr stanovující hodnotu každé jednotlivé akcie účastníka řízení č. 2 jako výši protiplnění oprávněným osobám ve výši 282 Kč. Ke zveřejnění usnesení valné hromady o přechodu akcií na hlavního akcionáře došlo dne 13.5.2013. Záznam o datu zápisu se podává z úplného výpisu účastníka řízení č. 2 pořízeného v den konání ústního jednání ve věci samé dne 24.1.2019. Soud připomíná, že se jedná o dokument veřejně dostupný na webových stránkách www.justice.cz (viz ustanovení § 121 o.s.ř.).

8. Soud nařídil důkaz znaleckým posudkem za účelem stanovení přiměřené výše protiplnění. Soud připomíná, že tuto činnost soudu nelze považovat za revizi znaleckého posudku objednaného hlavním akcionářem u znaleckého ústavu MONTEKALA spol. s r.o., IČO 448 467 62 za účelem stanovení protiplnění mimořádnou valnou hromadou. Znalecký posudek tvořící přílohu notářského zápisu je listinným důkazem bez ohledu na jeho formální označení. Revizní znalecký posudek by bylo možné zadat jen ke znaleckému posudku č. 161 214 nařízenému soudem. Na tom nic nemění ani fakt, že se znalecký ústav BOHEMIA EXPERTS, s.r.o. v některých případech vyjádřil k dřívější činnosti předchozího znaleckého ústavu. Znalecký ústav BOHEMIA EXPERTS, s.r.o. – dále jen znalec, se neztotožnil s postupem znaleckého ústavu MONTEKALA spol. s r.o., IČO 448 467 62. Znalec rozdělil přístupy ocenění do tří skupin a) založené na analýze majetku a závazků, b) na analýze trhu a srovnání a za c) na analýze budoucích výnosů. Každou skupinu rozdělil na tři podskupiny. Samotné označení podskupin a povaha účastnických cenných papírů společnosti (nekótované akcie) vylučuje užití některých metod pro konkrétní případ. Znalec použil po vyloučení některých dalších možných postupů metodu ocenění společnosti výnosovým přístupem-metodou kapitalizovaných čistých výnosů paušálním způsobem na základě výpočtu z veličin označených v tabulce 9.2.2. Základem pro výpočet byly dosažené hospodářské výsledky (VH) společnosti od roku 2008 do 04/2013. Znalec dospěl po úpravě a započítání ekonomických kategorií popsanych v tabulce 9.2.2 na straně 29 posudku k trvale odnímatelnému čistému výnosu po dani ve výši - 5 595 Kč. S přihlédnutím k záporné hodnotě výpočtu označil hodnotu společnosti stanovenou podle kritérií výnosového ocenění k 3.5.2013 za nulovou. Protiplnění bylo třeba stanovit podle jiných měřítek. Znalec se rozhodl pro majetkovou variantu metodou likvidační hodnoty. Tu označil na základě skutečností uvedených na straně 30 znaleckého posudku za nejnižší možné tržní ocenění celého podniku. Znalec rozdělil jednotlivé druhy majetku a u některých položek (dlouhodobé finanční pohledávky, krátkodobé pohledávky) určil přípustné srážky ve výši 3%. Znalec stanovil náklady likvidace a daň z likvidačního zůstatku. Tím dospěl ke stanovení likvidačního zůstatku po zdanění k datu 3.5.2013 ve výši 101 446 tisíc Kč. Výslednou částku snížil o diskontní míru na úrovni nákladů na vlastní kapitál pro likvidaci v průměrné výši 15,6% ročně. Znalec stanovil výslednou hodnotu ocenění hodnoty společnosti k datu 3.5.2013 na částku 82 620 000 Kč. Znalec opravil po připomínkách navrhovatele c) původní výpočet 82 620 000 Kč na novou částku 87 760 000

Kč (1 164 Kč na akcii). Po úpravě diskontní míry pro závěrečné 4 měsíce likvidačního období z původních 17,1% na 15,9 % stanovil hodnotu společnosti na 87 510 000 Kč (1 160 Kč na akcii). Znalec se na základě nového zadání soudu zabýval námitkami účastníka řízení č. 2 založenými na dopadech dlouhodobé pohledávky vyplývající z kupní smlouvy z 17.8.2012 (prodej objektu Koliště). S přihlédnutím k možným vlivům způsobu splácení závazku k zaplacení kupní ceny určil upravenou výši likvidační hodnoty společnosti ve výši 83 960 000 Kč (1 113 Kč na akcii). Znalec použil při stanovení likvidační hodnoty společnosti 3 přírážky (viz příloha č. 6 – odhad výše diskontní sazby, konkrétně za nelikviditu, specifická systémová rizika a za velikost) vždy ve výši 1%, celkem 3%. Navrhovatelé a), b), c) vyloučili přípustnost jakékoli přírážky s odkazem na hledisko fair value – spravedlivou hodnotu. Znalec v původním výsledku nepovažoval námitky navrhovatelů za důvodné. Svě stanovisko založil na praxi platné cca do roku 2009. Česká národní banka, které znalecké ústavy předkládaly v některých případech znalecké posudky neměla námitky proti přírážce za nelikviditu. Obecné výhrady proti námitkám neměl ani Nejvyšší soud. Znalec připustil v případě přírážky za velikost přítomnost jiných stanovisek. Přírážka za velikost by neměla být podle některých novějších názorů používána právě v případech vytěsnění minoritních akcionářů. Znalec na posledním ústním jednání ve věci samé označil problematiku přírážek za spornou. Podle převažujících názorů se jedná o otázku právní než odbornou. Podle vyjádření navrhovatele b) přírážky zobrazují riziko podnikání a svojí povahou odpovídají tržnímu ocenění. V daném případě se nejedná o tržní ocenění. Soud vyhodnocuje, jaké spravedlivé plnění lze poskytnout a jaké nikoliv. Navrhovatel b) s přihlédnutím k těmto skutečnostem označil problematiku přírážek za kategorii ryze právní. Soud pro tyto účely uložil znalci, aby stanovil hodnotu jedné akcie o nominální hodnotě 1 000 Kč s přihlédnutím k úročení dlouhodobé pohledávky (námitka účastníka řízení č. 2) a bez přihlédnutí ke všem přírážkám, respektive bez přihlédnutí k jedné z přírážek, respektive bez přihlédnutí k dvěma přírážkám. Znalec stanovil hodnotu akcie pouze s přihlédnutím k námitkám účastníka řízení č. 2, avšak jen při nepoužití všech tří přírážek (1 152 Kč) nebo při nepoužití jen jedné z nich (1 126 Kč). Zadání soudu však znělo na další výpočet, a to na započítání námitky účastníka řízení č. 2 s vyloučením dvou specifických přírážek, tedy k vyloučení 2%. Soud provedl tento výpočet s ohledem na stejnou hodnotu přírážek (1%) aritmetickým průměrem mezi hodnotou bez přírážek (1 152 Kč) a hodnotou s 1% přírážkou (1 126 Kč). Výsledná hodnota pak představuje částku 1 139 Kč.

9. Jak soud výše uvedl, účastníci řízení č. 1,2 učinili spornou pouze účast navrhovatele c) ve společnosti. Ve vztahu vůči navrhovatelům a) a b) neuplatnili žádné námitky. V souvislosti s chybějícím vyjádřením vůči návrhům navrhovatelů a),b) je třeba připomenout rozpor v tvrzeních navrhovatelů a),b) k datu zveřejnění v Obchodním věstníku. Zatímco navrhovatel a) uvádí datum 15.5.2013 zn. OV 430733-130515, navrhovatel b) uvádí datum 16.5.2013. Podle zjištění soudu na webových stránkách Obchodního věstníku bylo dne 15. 5.2013 zveřejněno oznámení představenstva účastníka řízení č. 2 a dne 16.5.2013 se promítla do Obchodního věstníku změna v obchodním rejstříku zapsaná dne 13.5.2013.

10.Soud dospěl na základě takto zjištěného skutkového stavu k následujícímu právnímu závěru. Soud uvádí z procesního hlediska, že formou rozhodnutí v dané věci je usnesení (viz ustanovení § 200e odst. 3 o.s.ř., ale i ustanovení § 200e odst. 1 a § 9 odst. 3 písmeno g) téhož předpisu). Soud se předně vyjádří k některým procesním podmínkám řízení. Soud vyslovil na ústním jednání dne24.1.2019 pochybnosti o účasti společnosti – účastníka č. 2, v řízení. Ve stejném duchu se vyjádřil i účastník č. 2 ve svém závěrečném návrhu ze 7.2.2019. Navrhovatel b) předložil na podporu svého opačného názoru usnesení Nejvyššího soudu České republiky 29 Cdo 2551/2016

ze dne 21.2.2018. Krajský soud v Brně nakonec dospěl ke stejnému závěru na základě jiných skutečností. Proto nekommentuje stanovisko Nejvyššího soudu obsažené v usnesení 29 Cdo 2551/2016 ze dne 21.2.2018 a prezentuje svůj názor. Zdejší soud vycházel z nesprávného stanoviska o povaze rozhodnutí valné hromady společnosti. Zde je namístě připomenout i stanovisko navrhovatele b) k jednání hlavního akcionáře společnosti. Soud označil jednání hlavního akcionáře domáhajícího se přechodu účastnických cenných papírů jako projev vůle, který musí společnost a ostatní akcionáři strpět. Role společnosti v tomto procesu je základním omylem soudu. V daném případě a za tohoto stavu právních poměrů nejde o projev vůle hlavního akcionáře, nýbrž o projev vůle společnosti. V právních poměrech od 1.1.2014 vyplývá tato skutečnost přímo ze zákona (viz ustanovení § 151 zákona č. 89/2012Sb. – dále také jen o.z.). Soud nenahrazuje určením přiměřeného protiplnění projev vůle hlavního akcionáře, nýbrž projev vůle společnosti dříve vyjádřený platným, avšak fakticky přezkoumávaným rozhodnutím valné hromady konané 3.5.2013. Soud se při procesním hodnocení věci dopustil i dalšího pochybení. Rozhodnutí soudu určující výši protiplnění vždy považoval za konstitutivní rozhodnutí zakládající nové právo vytěsněných akcionářů. Stanovení nové hodnoty přiměřeného protiplnění nahrazující původní projev vůle společnosti má deklaratorní povahu (srovnej ustanovení § 161 odst. 3 o.s.ř.). Z tohoto důvodu se lze domáhat vyplacení doplatku protiplnění návrhem na plnění. Podle názoru zdejšího soudu založeného na takto upravených východiscích nemají na účast společnosti v tomto řízení dopad ani změny účinné od 1.1.2014. Projednává-li zdejší soud neplatnost usnesení valné hromady společnosti od 1.1.2014 jako statusovou věc ve smyslu ustanovení § 85 písmeno a) zákona č. 292/2013Sb. – dále jen z.ř.s., je třeba jako statusovou věc chápat i nahrazení projevu vůle společnosti určenou za standardních podmínek rozhodnutím valné hromady. Ustanovení § 27 z.ř.s. nahradí závaznost pro společnost a chybějící ustanovení § 183k odst. 3 obchodního zákoníku. Zdejší soud tak nesouhlasí s právním názorem Nejvyššího soudu vyjádřeným v usnesení 29 Cdo 2551/2016 ze dne 21.2.2018 o sporné povaze tohoto řízení po 1.1.2014. Lze si stěží představit například jinou místní příslušnost nebo užití ustanovení § 141 odst. 1 o.s.ř. ve znění platném od 1.1.2014. Jak soud výše uvedl, toto řízení se řídí procesním předpisem ve znění do 31.12.2013. Proto se zdejší soud nehodlá nadále zabývat procesními podmínkami těchto řízení od 1.1.2014.

11. Soud založil všechna věcná stanoviska na ustanoveních obchodního zákoníku ve znění do 31.12.2013 (viz ustanovení § 778 zákona č. 90/2012Sb. – dále jen ZOK a ustanovení § 3028 odst. 3. o.z.) Podle ustanovení § 183k odst. 1-3 obchodního zákoníku mohou vlastníci účastnických cenných papírů od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne **zveřejnění** zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká. V případě, že vlastník účastnického cenného papíru nevyužije právo podle odstavce 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat. Soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení. Podle odkazu na ustanovení § 183l obchodního zákoníku představenstvo podá bez zbytečného odkladu po přijetí usnesení valné hromady návrh na zápis usnesení do obchodního rejstříku. Současně usnesení valné hromady a závěry znaleckého posudku, pokud se vyžaduje, uveřejní způsobem určeným pro svolání valné hromady společnosti a uloží notářský zápis v sídle společnosti k nahlédnutí; upozornění na tuto skutečnost se v uveřejněném oznámení také uvede. Uplynutím měsíce od zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku podle odstavce 1 přechází vlastnické právo k účastnickým

cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře. Způsob zveřejnění upravuje ustanovení § 769 obchodního zákoníku, podle kterého je povinnost zveřejnění údajů stanovená tímto zákonem splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku.

12. Soud zmínil v závěru 8. odstavce odůvodnění datum zveřejnění zápisu přechodu akcií na jediného akcionáře v Obchodním věstníku. K zveřejnění došlo dne 15.5.2013. Navrhovatel a) podal návrh na zahájení řízení dne 11.6.2013. Účinky zahájeného řízení nastaly v případě navrhovatele b) dne 14.6.2013. Soud zahájil ve stejný den i řízení ve věci navrhovatele c). Všichni navrhovatelé uplatnili své návrhy včas v zákonné prekluzivní lhůtě jednoho měsíce. Zákon neupravuje rozhodný den, ke kterému hlavní akcionář stanoví znaleckým posudkem hodnotu akcií menšinových akcionářů. Znalecký ústav stanovil protiplnění k 31.12.2012. Údaje o stavu společnosti předcházejí konání mimořádné valné hromady o 4 měsíce. Zdejší soud zadal znalci výpočet přiměřeného protiplnění ke dni konání valné hromady, přesněji řečeno k 3.5.2013. Soud bude pro účely dalšího odůvodnění vycházet z otázek vznesených navrhovatelem c). Záměrem soudu v tomto řízení nebylo stanovit hodnotu akcie účastníka řízení č. 2 k datu konání valné hromady společnosti. Smyslem tohoto řízení je určení přiměřeného protiplnění. Přiměřené protiplnění je bezpochyby právní kategorie. Představuje minimální a maximální limit pro obě strany přechodu účastnických cenných papírů, jmenovitě hlavního akcionáře a minoritních akcionářů účastnících v řízení. Soud nerozhoduje ve prospěch jedné nebo druhé strany. Zájem minoritního akcionáře o maximální hodnotu vypořádání je limitován zákonným požadavkem přiměřenosti. V konkrétním případě nebyla stanovena hodnota přiměřeného protiplnění s přihlédnutím ke stavu na okolních akciových trzích nebo k poměrům platným mimo území České republiky. Soud stanovil hodnotu protiplnění za účastnické cenné papíry podle znaleckého posudku založeného na majetkovém přístupu, metodou likvidačního zůstatku. Znalec označil tento postup a tomu odpovídající výpočty jako nejnížší možnou míru přiměřenosti vypořádání. Znalec vycházel pro účely stanovení hodnoty podniku výhradně z místních oceňovacích předpisů. Protiplnění stanovil podílem získané hodnoty majetku a počtu účastnických cenných papírů vydaných společností. Hodnota vypořádání představuje spíše podíl na upravené hodnotě podniku než reálnou hodnotu akcie k datu jejího přechodu na hlavního akcionáře. Hodnota majetku společnosti závisí mimo jiných ukazatelů na přírážkách použitých znalcem v souvislosti s jejím stanovením. Navrhovatelé zpochybňovali prakticky jen tyto přírážky, ačkoliv výpočet jednotlivých ukazatelů majících vliv na určení hodnoty majetku zahrnoval i další položky vyžadující přinejmenším vysvětlení. Jak vyplývá z obsahů závěrečných návrhů, navrhovatelé a) a c) a posléze i navrhovatel b) se ujednali na částce 1 152 Kč stanovené z upravené výše hodnoty společnosti, po zohlednění námitek účastníka řízení č. 2 a bez všech přírážek. Soud nesouhlasí s tímto postojem navrhovatelů. Je celkem přirozené, že navrhovatelé jednájí na obranu svých zájmů a svým jednáním a prostředky sledují maximální výnos za akcie předané hlavnímu akcionáři. Svůj zájem opírají o obecné výstupy vyplývající z činnosti zainteresovaných orgánů (například České národní banky) nebo z publikací týkajících se tohoto tématu. Zde je na místě znovu připomenout nepochybný zákonný limit spočívající v přiměřenosti vypořádání. Je-li pojem spravedlivá hodnota (fair value) měřítkem právním, je třeba jej vykládat podle zásad, na kterém je postaveno nejen soudní řízení. Je mimo jakoukoli pochybnost, že základní zásadou je zásada rovnosti. Je třeba vzít v úvahu, že účastník řízení č. 1 využil možnosti presumované právem. Nejedná se o volní jednání mimo zákon vylučující užití měřítek spravedlnosti i pro tohoto účastníka řízení. Na stejných principech jsou postaveny i férové obchody (fair trade), kde cena je odpovídající nejen pro pěstitele komodity, ale i pro obchodníka. Pokud by nebyla tímto způsobem stanovena, nemohla by být férová. Totéž platí i pro případ vyvlastnění podle zákona č.

184/2006Sb. Navrhovatelé jsou v postavení investorů stejně jako osoba uplatňující práva podle tohoto předpisu. Podobně jako skutečný investor stavby by nepochybně namítali například kontaminaci půdy a nezbytnost její úpravy. Totéž platí i pro stanovení hodnoty společnosti zvláště za předpokladu její hypotetické povahy. Likvidační metoda představuje model závislý na více či méně odhadnutelných předpokladech, kdy ani v reálném čase nelze zohlednit všechny možné vlivy na určení jejich nejpravděpodobnější hodnoty. Podle názoru zdejšího soudu přírážka za nelikviditu pokrývá možné vnější vlivy hypotetické likvidace. V daném případě je třeba vzít v úvahu hospodářské výsledky společnosti. Nelze souhlasit s názorem navrhovatele c), podle kterého jsou nepříznivé hospodářské výsledky následkem nejednání s péčí řádného hospodáře. Takové skutečnosti nevyplynou ze znaleckého posudku vyhotoveného v průběhu řízení. Nižší tržby nebo výkony nelze klást na vinu jen společnosti a potažmo jejímu statutárnímu orgánu. Stav společnosti bezpochyby ovlivňuje hodnotu podniku nejen reálně existujícího, ale i likvidovaného podle ekonomického modelu. Přírážka za nelikviditu nemá podle názoru soudu povahu tržní. Likvidátor zpeněžuje majetkovou podstatu výhradně za dosažitelnou a nikoli za tržní cenu. Totéž platí pro obchodníka, který likviduje zbylé výrobky za část ceny, za které je původně prodával. Likvidaci bude vždy chybět prvek dobrovolnosti a svobodné volby prodeje a ceny. Proto soud započítal alespoň tuto přírážku v neprospěch vytěsněných akcionářů. Jak výše uvedl, stanovil ji s ohledem na číselnou shodnost (1%) aritmetickým průměrem mezi hodnotou s jednou přírážkou a hodnotou bez přírážek. Soud připomíná, že tato hodnota zároveň představuje střed mezi maximální a minimální hodnotou stanovenou znalcem. V každém případě je namístě závěrem zmínit, že nová výše vypořádání znamená 4 násobek hodnoty stanovené valnou hromadou.

13. Soud výše označil jednání účastníka řízení č. 1 za chování neodporující zákonu. Stejně tak dospěl k závěru o deklarativní povaze tohoto rozhodnutí. Žádné z těchto konstatování neopravňuje soud k tomu, aby uložil účastníkovi řízení povinnost nevyplynající z použitelné právní úpravy platné do 31.12.2013. Proto soud tuto část návrhu navrhovatele c) zamítl (viz odstavec V. výroku).

14. Následující výrok o náhradě nákladů řízení (viz odstavec VI. výroku) vzniklých státu v souvislosti s vedením tohoto řízení spočívá na ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. Podle tohoto ustanovení má stát podle výsledku řízení vůči účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od placení soudních poplatků. Účastníci řízení č. 1,2 neuplatnili žádost o osvobození od placení soudních poplatků. Soud na tomto místě připomíná, že zkoumal v tomto řízení mimo jiného majetek účastníka řízení č. 2 a jeho platební schopnost. Soud byl povinen ustanovit znalce pro stanovení přiměřeného protiplnění. Jestliže pro nepřiměřený projev vůle společnosti a současně z důvodů na straně hlavního akcionáře musela organizační jednotka státu provést důkaz znaleckým posudkem, ponese společnost a hlavní akcionář náklady státu, které by v případě plnění řádného jejich povinností vyplývajících z obchodního zákoníku státu nevznikly. Poněvadž soud nezná v době vydání konečného rozhodnutí ve věci celkovou výši nákladů vzniklých státu (usnesení 9 Cm 139/2013-455 z 18.2.2019 není dosud pravomocné), určil pouze poměr, ve kterém se budou účastníci řízení č. 1,2 podílet na úhradě těchto nákladů. Celkovou výši těchto nákladů soud stanoví v samostatném usnesení. Soud dodává, že k náhradě nákladů vynaložených za znalecký posudek započítá i náklady vzniklé státu v souvislosti s doručováním návrhu na zahájení řízení účastníkovi řízení č. 1 vynaložené ještě v rámci řízení 19 Cm 145/2013. Naopak, navrhovatel a) byl v řízení úspěšný. Tím mu nevznikla ve smyslu výše uváděných ustanovení povinnost k zaplacení nákladů vynaložených státem v souvislosti s tímto řízením. Proto mu soud vrátil zálohu složenou na náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku (viz odstavec VII. výroku).

15. Soud nepřipustil změny návrhů uplatněné v závěrečných návrzích navrhovatelí a) a b). Soud jednak neurčil částku 1152 Kč jako přiměřené protiplnění, jednak navrhovatelé a), b) nedali účastníkům řízení č. 1,2 možnost úhrady sporných částek dobrovolným plněním nové výše závazku stanovené tímto rozhodnutím v odstavci I. výroku. Soud by zvláště v případě navrhovatele b) musel přihlédnout k ustanovení § 142a odst. 1 o.s.ř. Účastníkům řízení nic nebránilo, aby se domáhali svého nároku návrhem na plnění od počátku řízení s dodržáním všech náležitostí stanovených procesním nebo poplatkovým předpisem.

16. Výroky o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Navrhovatelé a), b), c) byli ve věci úspěšní. Tím jim vzniklo právo na 100 % účelně vynaložených nákladů řízení. Navrhovatel a) sice žádá v závěrečném návrhu náhradu všech nákladů, avšak v podání z 6.2.2019, ani v jiném, je nevyčísil. Jediným známým nákladem navrhovatele a) je uhrazený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Proto soud rozhodl tak, jak se uvádí v odstavci II. výroku.

17. Ústavní soud České republiky zrušil nálezem ze dne 17.4.2013 publikovaným ve Sbírce zákonů pod číslem 116/2013 Sb. vyhlášku číslo 484/2000Sb. Podle ustanovení § 151 odst. 2 o.s.ř. při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud určí výši odměny za zastupování advokátem nebo notářem v rámci jeho oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem anebo patentovým zástupcem v rozsahu jeho oprávnění stanoveného zvláštními právními předpisy **podle sazeb stanovených paušálně pro řízení** v jednom stupni zvláštním právním předpisem; jde-li však o přiznání náhrady nákladů řízení podle § 147, § 149 odst. 2 **nebo odůvodňují-li to okolnosti případu**, postupuje se podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně. Náhradu za daň z přidané hodnoty soud určí z odměny za zastupování, z náhrad, z odměny notáře za provedené úkony soudního komisaře a z jeho hotových výdajů podle sazby daně z přidané hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem. Náhradu mzdy (platu) a náhradu hotových výdajů soud stanoví podle zvláštních právních předpisů. Náhradu za odměnu znalce, který podal posudek podle § 127a, soud určí podle sazby odměny stanovené zvláštním právním předpisem. Jinak soud vychází z nákladů, které účastníku prokazatelně vznikly.

18. Soud rozhoduje o náhradě nákladů řízení navrhovatelů b), c) v době, kdy byl zrušen předpis upravující paušální sazby pro řízení. Okolnosti případu tak vyžadují, aby soud rozhodl o nákladech řízení těchto účastníků podle vyhlášky 177/1996 Sb. (dále jen vyhlášky), neboť jiný předpis nestanoví jinak (viz ustanovení § 1 odst. 2 vyhlášky ve znění po 7.5.2013 a ustanovení § 20 odst. 1 zrušené vyhlášky číslo 484/2000 Sb.). Soud použil v předmětné věci pro všechny úkony tarifní hodnotu podle vyhlášky ve znění od 1.1.2013, konkrétně podle ustanovení § 9 odst. 4 písmeno c) vyhlášky. Odměna za 1 úkon právní pomoci činí ze základu 50 000 Kč 3 100 Kč (1 500 Kč + 1 600 Kč). Soud zahrnul pod účelně vynaložené náklady navrhovatele b) 8 celých úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, návrh ve věci samé z 13.6.2013, účast na jednání soudu 8.10.2015, písemné podání soudu z 15.2.2017, písemné podání soudu z 21.7.2017, účast na jednání soudu dne 24.1.2019 trvajícím déle než 2 hodiny, písemné podání z 28.1.2019), dále mimosmluvní odměnu v rozsahu 1/2 (sdělení možných termínů ústního jednání z 20.7.2018) ve výši 1 550 Kč, společně s devíti režijními paušály podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 300 Kč, celkem tedy **29 050 Kč**. K odměně za úkony započítal i náhradu za ztrátu času v rozsahu 16 půlhodin podle vyhlášky v celkové výši **1 600 Kč** (16x100 Kč) a cestovné ve směru Praha–Brno a zpět při vzdálenosti obou výchozích míst v obou směrech 440 km, což při uváděné vzdálenosti, dvou jízdách na ústní jednání a kilometrové sazbě 6,48 Kč představuje částku **5 706 Kč**, celkem tedy **36 356 Kč**. K náhradě

nákladů za zastupování soud připojil i soudní poplatek zaplacený navrhovatelem b) ve výši **2 000 Kč**. Soud nepovažoval za účelně vynaložené náklady písemné podání navrhovatele b) z 25.9.2013. V daném případě se jednalo o soudem nevyžádané stanovisko navrhovatele b) doplňující dříve podaný návrh ve věci samé z 13.6.2013. V druhém případě se jednalo o výzvu adresovanou soudu k připojení rejstříkového spisu ze dne 27.9.2013. Soud k této činnosti navrhovatele b) uvádí, že rejstříkový spis připojuje ke kmenovému spisu bez výzvy vždy před prvním ústním jednáním ve věci samé (viz pokyn kanceláři ze dne 17.7.2015 na č.l. 146 spisu).

19.Soud zahrnul pod účelně vynaložené náklady navrhovatele c) 10 celých úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání z 2.10.2015, účast na jednání soudu 8.10.2015, písemné podání soudu z 28.2.2017, účast na jednání soudu dne 21.9.2017 trvajícím déle než 2 hodiny, písemné podání soudu z 29.1.2018, účast na jednání soudu dne 24.1.2019 trvajícím déle než 2 hodiny, písemné podání z 1.2.2019) společně s desíti režijními paušály podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 300,-Kč, celkem tedy **34 000 Kč**. Soud započítal pod účelně vynaložené náklady řízení navrhovatele c) i náhradu za ztrátu času na ústním jednání vedeném ještě ve věci 19 Cm 145/2013, které se nekonalo a konat nemohlo (26.5.2015) ve výši **1 750 Kč**, celkem tedy **35 750 Kč**. Soud připojil k náhradě nákladů za zastupování i soudní poplatek zaplacený navrhovatelem c) ve výši **2 000,-Kč**.

20.Právní zástupci navrhovatelů b), c) jsou registrováni jako plátcí daně z přidané hodnoty. Podle ustanovení § 2 odst. 2 písmeno b) zákona č. 235/2004 Sb. je předmětem daně (rozumí se daň z přidané hodnoty) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani s místem plnění v tuzemsku (viz i ustanovení § 14 téhož předpisu). Základem daně jsou v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona i vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění. Základem daně tak jsou vedle odměny platby režijního paušálu, náhrady za ztrátu času a případně cestovné. Základ daně tak činí u navrhovatele b) **36 356 Kč**. Navrhovateli b) přísluší po zdanění 21% sazbou daně, po zaokrouhlení 43 991 Kč a po započítání soudního poplatku **45 991 Kč**. Základ daně činí u navrhovatele c) **35 750 Kč**. Navrhovateli c) přísluší po zdanění 21% sazbou daně, po zaokrouhlení 43 258 Kč a po započítání soudního poplatku **45 258 Kč**. Podle ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř soud uložil účastníkům řízení č. 1,2, aby náhradu nákladů řízení uhradili společně a nerozdílně k rukám právních zástupců navrhovatelů b), c) JUDr. Jiřího Gajdaruse a JUDr. Ladislava Pauluse.

Poučení :

Proti tomuto usnesení – odstavcům I.- VII. výroku, **lze podat** odvolání do **15 dnů** od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Proti odstavci VIII. výroku tohoto usnesení **není** odvolání přípustné (viz ustanovení § 202 odst. 1 písmeno f) o.s.ř.).

Nesplní – li účastníci řízení č. 1,2 dobrovolně povinnosti uložené jim tímto rozhodnutím, lze

navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Brno 25.2.2019

JUDr.Miroslav Weinštuk v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Tahalová.

